AHMED BİN ALİ EL-BEYHEKÎ

Nişâbûr'da yetişen tefsîr âlimlerinden. İsmi, Ahmed bin Ali bin Ebî Ca'fer Muhammed bin Sâlih el-Beyhekî'dir. "Ebû Ca'ferî" veya "Bû Ca'ferek" künyesi ile meşhûr oldu. 470 (m. 1077) senesi civarında doğmuş ve Nişâbûr'a yerleşmiştir. 544 (m. 1150) senesinde Ramazan ayı sonunda vefât etti.

Nahiv, lügat, kırâat ve tefsîr ilimlerinde büyük bir âlim olan Ahmed el-Beyhekî, Ahmed bin Sa'îd ile Ali bin Hasen bin Abbâs es-Sandalî'den ilim öğrendi ve hadîs-i şerîf dinleyip rivâyet etti. Çok kıymetli ve faydalı kitaplar yazdı. Onlardan ilim öğrenenler arasında büyük âlimler yetişti. Bir çok yerlerden ilim öğrenmek için yanına gelenler, ondan öğrendiklerini her yere yaydılar. Namaz vakitlerinin dışında evinden çıkmazdı, insanlar kendisini evinde ziyâret edip istifâde ederlerdi.

İbn-i Sem'ânî onun hakkında diyor ki; "O, nahiv, lügat, kırâat ve tefsîr ilimlerinde zamanının en büyük âlimi idi."

Eserleri meşhûrdur. Başlıcaları şunlardır:

1. Tâc-ül-masâdır fil-luga: Bir cildlik bir eserdir. 2. El-Muhît bi-lugât-il-kırâat, 3. Yenâbî'ul-luga.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Mu'cem-ül-müellifîn cild-2, sh. 4

2) Tabakât-ül-müfessirîn (Dâvûdî) cild-1, sh. 54

3) Tabakât-ül-müfessirîn (Süyûtî) sh. 4

4) Bugyet-ül-vuât cild-1, sh. 346

5) Keşf-üz-zünûn sh. 269, 1619, 2052